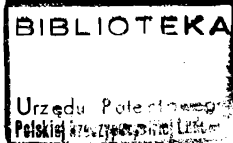

3 listopada 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *B23k 27/*

No 275.

A k t i e b o l a g e t E l,
Stockholm (Szwecja).

~~Kl. 49 f 18.~~

49h, 27

Przyrząd do samospawania i przecinania (krajania).

Zgłoszono: 1 grudnia 1919 r.

Udzielono: 7 czerwca 1924 r.

Pierwszeństwo: 9 kwietnia 1919 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy przyrządu samospawającego, dającego się łatwo zamieniać na przyrząd do krajania. Cecha znamiennej wynalazku polega na tem, że kadłub zaworu przyrządu spawającego zaopatrzony jest w wylot pomocniczy dla tlenu, regulowany za pomocą zaworu, wskutek czego po odjęciu palnika do spawania można do kadłuba zaworu dołączyć palnik do przecinania, zaopatrzony w osobną rurę tlenową.

Wynalazek uwidoczniiony jest na załączonym rysunku, na którym fig. 1 wyobraża przekrój podłużny kadłuba zaworu z nasadzonym palnikiem do spawania, a fig. 2 przekrój podłużny kadłuba zaworu z nasadzonym palnikiem do przecinania. Główki palników przedstawione są na obu figurach w przekroju podłużnym.

Kadłub 1 zaworu (fig. 1) zaopatrzony jest w gwintowany otwór 2 na łącznik do przewodu gazu acetylenowego, wyposażony w zawór 4. Otwór 2 przechodzi następnie w węższy kanał 6, biegnący przez łącznik 7, na który naśrubowuje się komora mieszalna 8 palnika do spawania 80. Łącznik 5 jest zaopatrzony w stożkowato zakończoną rurkę 9, wstawioną luźno do kanału 6. Kadłub zaworu zaopatrzony jest nadto w łącznik 10 na tlen. Kanał 11 łącznika 10 łączy się kanałem 12 z otworem 6. Połączenie to regulowane jest zaworem 13. Od otworu 11 ciągnie się dalej boczny kanał 14 do pomocniczego łącznika 15, na który naśrubowuje się rura do tlenu dla palnika tnącego. W boczny kanał 14 włączony jest zawór 16.

Przy posługiwaniu się przyrządem do spawania, przedstawionym na fig. 1, otwiera się zawory 4 i 13, i zamyka zawór 16. Gaz acetylenowy płynie przez otwór rury 9, podczas gdy tlen wchodzi do kanału 6, otaczającego rurę 9, po czem gazy te mieszają się w rurze mieszalnej 8 palnika 80. Dopływ tlenu reguluje się zaworem 13. Rura mieszalna 8 przytwierdzona jest zapomocą naśrubka 17 do łącznika 7, można ją przeto łatwo odjąć. Po odśrubowaniu naśrubka 17 rura 8 z palnikiem do spawania może być usunięta, a rura główna 18 palnika tnącego 19, zaopatrzonego w osobną rurę tlenową 20, może być przyśrubowana do łącznika zapomocą naśrubka 17 (fig. 2). Rura główna palnika tnącego na końcu, połączonym z łącznikiem 7 jest zaopatrzona w pewną ilość (naprzykład 4) ukośnie skierowanych kanalików 21, przeznaczonych do połączenia otworu 6, otaczającego rurę 9, ze środkowym kanałem przepływowym 22 rury 18. Celem zamocowania rury 18 we właściwym względem łącznika 7 położeniu, w ten mianowicie sposób, żeby kanały 21 stale komunikowały się z otworem 6, koniec rury 18 zaopatrzony jest w pierścieniową stożkową kryzę 23, wchodzącą w odpowiednio utworzone wydrążenie na końcu łącznika 7.

Celem zastosowania przyrządu do przecinania otwiera się zawory 4 i 16, wskutek czego gaz acetylenowy wchodzi przez rurę 9 do rury 18, podczas gdy tlen dostaje się do rury 20. Również zawór 13 otwiera się mniej lub więcej, celem wpuszczenia tlenu również i do otworu 6, otaczającego rurę 9, który wchodzi wtedy przez kanały 21 do centralnego kanału przepływowego 22 rury 18 i miesza się z acetylenem. Palnik do przecinania wykonany jest w sposób znany i nie wymaga opisu. Powyżej scharakteryzowany kadłub zaworu daje zatem możność łatwej i prostej zamiany palnika do spawania na palnik do krajania albo naodwrot, i czyni przeto zbytecznem używanie do przecinania i spawania dwu całkowitych przyrządów, jak to dotychczas było niezbędnem.

Zastrzeżenie patentowe.

Przyrząd do samospawania i przecinania, tem znamienny, że kadłub zaworu oprócz wylotu do gazu dla palnika spawalnego zaopatrzony jest w dający się regulować wylot pomocniczy (15) dla tlenu, skutkiem czego po odjęciu palnika spawalnego można dołączyć do kadłuba zaworu palnik tnący, zaopatrzony w osobną rurę tlenową (20).

